

مقایسه انعطاف پذیری، انسجام و ارتقاء خود در زنان با و بدون تعارض

زناشویی

فاطمه اسدی دانشجوی کارشناسی ارشد روان شناسی عمومی، دانشگاه محقق اردبیلی

عباس ابوالقاسمی استاد گروه روان شناسی، دانشگاه محقق اردبیلی

محمد نریمانی استاد گروه روان شناسی، دانشگاه محقق اردبیلی

چکیده

هدف پژوهش حاضر مقایسه انعطاف پذیری، انسجام و ارتقاء خود در زنان با و بدون تعارض زناشویی در شهر رشت می باشد. نمونه پژوهش 286 زن متأهل شهرستان رشت بود (140 نفر با تعارض و 146 نفر بدون تعارض) که به صورت در دسترس انتخاب شدند. برای جمع آوری داده ها از پرسشنامه تعارض زناشویی، مقیاس انطباق پذیری/ انسجام خانواده و مقیاس ارتقاء خود استفاده شده است. داده های پژوهش با روش تحلیل واریانس چند متغیری تجزیه و تحلیل شد. نتایج پژوهش نشان داد که میانگین نمرات انعطاف پذیری، انسجام و ارتقاء خود در زنان با تعارض زناشویی در مقایسه با زنان بدون تعارض زناشویی کمتر است. این نتایج حاکی است که انعطاف پذیری، انسجام و ارتقاء خود می توانند تعارض زناشویی را تعدیل نمایند. لذا این یافته ها در زمینه آسیب شناسی خانواده و استفاده از مداخلات شناختی و رفتاری برای کاهش تعارض زناشویی زنان تلویحات مهمی دارند.

کلید واژه: انعطاف پذیری، انسجام، ارتقاء خود، تعارض زناشویی